

vassa, Sorel könyvét „... *sur la violence*”, a hatalom kézrekerítésének és megszervezésének technikáját, Lenin tankönyvét, a kor körülöttünk háborgó nagy politikai mozgalmainak tankönyvét, a hatalom tankönyvét, hogyan lehet szervezni a mélyben és hogyan lehet felülkerekedni. Azok előtt, akik nem értik és nem érzik, egyszer majd meg fogom magyarázni korom forradalmait; a hatalomból teljesen kizártakban hogyan támad a metsző vágy a hatalom után. Mindezt — gondolom a vásárcsarnok falának támaszkodva — egyszer majd megírom és megmagyarázom. Most látom szemében a zavart, a hatalom tébolyát. Itt támaszkodunk egy vásárcsarnokbejárat oldalához, körülöttünk köd és sápadtfényű lámpák! — „És éjszaka van” mint ahogy ez meg van írva az evangéliumban

A mutatók ólomlábakon másznak, alig mult el negyedóra még, hogy ideértem, az idő szinte áll, csak a dolgok, amiket magában rejt súlyosodnak fölénk mozdulatlanul. Mikor lesz vége? Megtalálom-e a kivezető utat ezekből az éjszákából és ezekből a nappalokból. Nincsen más, amibe belekapaszkodjam mint ezek a görög mondatok, ezek a tündökölve zendülő hangütések. És ha egyszer megtalálom a kiutat, össze tudom-e szedni magamat a fájdalomból, összezúzottágomból és fizikai megviseltségemből, össze tudok-e szedni megtámadott tüdőt, izületeket, idegzetet s egy vérzően érzékennyé vált lelket. Akad-e valaki, aki kész arra, hogy enyém legyen és meggyógyítson szeretetével, le tudom-e előtte tenni szívemet? „Itt vagyok, de beteg vagyok. Nagyon sokat szenvedtem. Kérlek ne bánts nagyon!”

(Folytatása következik.)

CSER LÁSZLÓ:

SANGHAI, SZÉTLŐTT RÉSZ

Bombák nyoma, tépett tetők,
szétlőtt világ, sívár falak,
mezőkön semmi munka nincs,
nem látsz élt, csak holtakat.
Nyugosznak ők is sírjaikban.
Elporladó mind, hallgatag.
Fekete varjú ül egy fejfán
s a síkon sír egy kis patak.

Peking, 1940.

*CSER LÁSZLÓ
misszionárius.*